

KÚRIA

Bfv.III.1.052/2015/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2016. március 9. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmény miatt P. I. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a D. Zs. III. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Keszthelyi Járásbíróság 9.B.147/2013/68. számú, illetőleg a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.463/2014/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az előterjesztő, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Keszthelyi Járásbíróság a 2014. június 3. napján kelt 9.B.147/2013/68. számú ítéletével a III. rendű terheltet bűnösnek mondta ki jelentős értékre, dolog elleni erőszakkal, közokirat egyidejű elvételével, társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, be) pont, (5) bekezdés b) pont], valamint jelentős értékre, dolog elleni

erőszakkal, társtettesként elkövetett lopás büntetőjében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont], ezért a III. rendű terheltet halmazati büntetésül 7 évi börtönbüntetésre, valamint 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítani rendelte a szabadságvesztésbe a terhelt által 2012. november 30. napjától 2013. április 1. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A szabadságvesztés vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napban állapította meg. Elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 4.B.319/2011/25. számú, valamint a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.210/2012/8. számú, 2012. június 8. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap börtön végrehajtását.

A terhelt és védőjének fellebbezése alapján eljárva a Zalaegerszegi Törvényszék a 2015. január 20-án kihirdetett Bf.463/2014/9. számú ítéletével a III. rendű terheltet - I. és II. rendű terhelt-társaival - egyetemlegesen 833.831 forint kártérítés megfizetésére kötelezte B. R. magánfél részére. A kártérítési összeg után a kamat megfizetésére kötelezést mellőzte. A terhelteket egyetemlegesen 5.000 forint illeték megfizetésére is kötelezte. Ezentúl a III. rendű terheltet - I. és II. rendű terhelt-társaival - egyetemlegesen 10.588.219 forint kártérítés megfizetésére kötelezte a K. B. Zrt. magánfél részére, valamint a terhelteket egyetemlegesen 63.529 forint illeték megfizetésére is kötelezte. Egyebekben a III. rendű terhelt tekintetében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által helyesbített, illetve kiegészített tényállás szerint az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek a 2012. szeptember 26-át megelőző napokban azzal a céllal találkoztak N.-n, hogy egy közösen megvalósítandó lopás részleteit megbeszéljék. A terheltekkel együtt az előzetes megállapodásban részt vett P. I. ismerőse, G. N. is. A megbeszélés eredményeképpen közösen elhatározták, hogy készpénz-szerzés céljával egy bankjegykiadó ATM készüléket tulajdonítanak el jogtalanul olyan módon, hogy a pénzkkiadó automatát egy lopott gépkocsival mozdtítják ki a helyéről, azt elszállítják és egy távolabbi helyszínen a készüléket feltörik, majd abból a készpénzt jogtalanul eltulajdonítják.

Tervük megvalósításához a terheltek előkészületeket tettek, így több pénzüintézet bankjegykiadó automatáját is feltérképezték megvizsgálva, hogy az egyes készülékek milyen védelmi rendszerrel ellátottak. Az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű terhelt és társuk végül a n.-i K. B. épületében elhelyezett bankjegykiadó automatát találták az elkövetéshez megfelelőnek, mivel a készüléken nem volt megtalálható olyan matrica, amely az elmozdítás és eltulajdonítás esetére festékpátronos védekezésre figyelmeztetett. A terheltek ezen kívül a cselekmény elkövetéséhez további

eszközöket, feszítővasakat szereztek be, valamint az ATM készülék tervezett elmozdításához drótkötelet tulajdonítottak el jogtalanul egy n.-i telephelyen elhelyezett darus kocsiról.

Az előzetes megállapodásuknak megfelelően a terheltek negyedik társukkal a kiválasztott ATM-et egy jogtalanul eltulajdonított gépkocsival kívánták elvenni.

Ezért egymással szándékegységben 2012. szeptember 26. napján a délutáni órákban együttesen megjelentek G. N. kocsijával mindhárman a k.-i T. F. parkolójában, és ott várakoztak. A kiválasztott vendég öltözőszekrényében elhelyezett indítókulcs elvételével tervezték a számukra megfelelő gépjárművet jogtalanul megszerezni.

14 óra körüli időpontban érkezett a fürdő parkolójába B. R. német állampolgár feleségével a tulajdonát képező BMW személygépkocsijával. B. R. a gépkocsiban tárolta személyes okiratait, igazolványait, bank- és törzskártyáit, 2 db mobiltelefon készüléket, pénztárcákat, tenisz sport táskáját, tenisz felszereléssel együtt, és egy szerszámos táskát is. A sértettek a fürdőbe bementek. A II. rendű terhelte és G. N. utánuk mentek, és kifigyelték, hogy a sértettek melyik öltözőszekrénybe rakják le személyes holmijaikat a gépkocsi indítókulcsával együtt. A szekrény ajtaját egy autót ábrázoló matricával megjelölték.

A II. rendű terhelte - miután a sértett és házastársa fürödni mentek - az öltözőszekrény ajtaját felfeszítette, és abból kivette a BMW indítókulcsát, valamint magához vette a sértett pénztárcáját a benne lévő 500 euro és 70.000 forint készpénzzel együtt.

A II. rendű terhelte és G. N. 15 óra 53 perckor távoztak a fürdő területéről. Majd a külső parkolóban a dolog elleni erőszakkal megszerzett indítókulcsot átadták az I. rendű terheltnak, míg a jogtalanul eltulajdonított készpénzen megosztottak.

A terheltek ezt követően a sértett 6.757.000 forint értékű személygépkocsiját a parkolóból egymással szándékegységben a lopott indítókulccsal jogtalanul elvették. A járművel az I. rendű és a III. rendű terheltek egymást váltva a vezetésben K.-ra közlekedtek, ahova a II. rendű terhelte és G. N. a másik gépkocsival követték őket.

Az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű terhelte bűncselekményükkel B. R. sértettnek összesen 6.969.680 forint kárt okoztak, amelyből a gépkocsi lefoglalásával és visszaadásával 6.135.849 forint megtérült olyan módon, hogy a járműben a terheltek 621.151 forint rongálási kárt okoztak; míg a fennmaradó 212.680 forint kár és a gépkocsiban tárolt táska, tenisz sportfelszerelés, valamint a szerszámos táska eltulajdonításával okozott kár nem térült meg.

A járművel együtt az abban tárolt táskákat, eszközöket, és B. R. nevére kiállított német személyi igazolványt, vezetői engedélyt, társadalombiztosítási kártyát, német forgalmi engedélyt, különböző

bank- és törzskártyákat is jogtalanul eltulajdonították a terheltek.

A sértett képviselője a vádlottak által okozott lopási és rongálási kárának megtérítése iránt 3401.55 euro kártérítési igényt terjesztett elő.

Ugyanezen a napon, kis idővel később az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terhelte további társukkal, G. N.-el együtt a lopott gépkocsit K.-ról B.-re vitték tovább, ahol a városban a járművet leparkolták, majd G. N. gépkocsijával N.-re tértek vissza a II. rendű terhelte lakására, ahol a további teendőket megbeszélték.

2012. szeptember 26. napján a késő esti, éjszakai órákban a terheltek visszaindultak B.-re G. N. kocsijával, onnét a jogtalanul eltulajdonított BMW gépkocsival is először S.-re közlekedtek, otthagyva G. gépkocsiját, majd onnan a BMW-vel mind a négyen visszafelé, N.-be utaztak azért, hogy az előzetesen eltervezett módon a K. B. bankjegykiadó automatáját a helyéről kimozdítva azt és a benne elhelyezett pénzt elvegyék.

A terheltek a bank fiókjához 2012. szeptember 27. napján hajnali 02 óra körüli időben érkeztek meg.

Az I. rendű, a II. rendű terhelte és G. N. a fejükre maszkot húztak, egy bankkártya felhasználásával a bankfiók fotocellás ajtaját kinyitották, és az előtérben elhelyezett ATM pénzkkiadó automatára a magukkal vitt drótkötelet rákötötték, eközben a III. rendű terhelte a gépkocsival a bankfiók elé tolatott. Valamennyien ekkor a drótkötelet a gépkocsi vonóhorgára akasztották, amelyet követően a III. rendű terhelte nagy sebességgel gázt adva a gépkocsival elindult, majd másodszori próbálkozásra az ATM készüléket ilyen módon a helyéről kiszakította.

Ekkor a terheltek negyedik társukkal együtt a kettétört bankjegykiadó automata készpénzt tartalmazó, mintegy 400 kg súlyú alsó részét a gépkocsi csomagtartójába emelték, és a készülékkel a benne lévő készpénzzel együtt a helyszínről elhajtottak.

A kiszakításhoz használt drótkötelet és az ATM számukra használhatatlan részét a helyszínen hátrahagyták.

A III. rendű terhelte által vezetett gépkocsival valamennyiben N.-től néhány kilométerre lévő erdős területre kanyarodtak, ahol a bankjegyeket tartalmazó trezort a földre emelték és a magukkal vitt szerszámokkal megkísérelték felnyitni a készüléket. Nem jártak sikerrel, ezért az automatát a gépkocsiba visszahelyezve B. irányába továbbhajtottak. Ekkor a 71-es főúton a várost elhagyva B.-ben 05:40 óra körüli időben közúti ellenőrzést végző rendőrjárőrök mellett hajtottak el, majd észlelve, hogy a járőrök megkülönböztető jelzést használva üldözőbe vették őket, nagy sebességre kapcsolva, B. előtt egy mellékútra hajtvva sikeresen elmenekültek a járőrök elöl.

Ekkor a terheltek és negyedik társuk a BMW gépkocsival K. külterülethez tartozó korábbi kőbánya közelébe hajtottak, itt a készpénzt tartalmazó készüléket egy bozótos részen elrejtették, majd a gépkocsival B. felé visszaindultak.

Ekkor már tudomással bírtak arról, hogy a főútvonalakon rendőri ellenőrzés zajlik, ezért elhatározták, hogy a jogtalanul eltulajdonított BMW gépkocsit is az erdőben hátrahagyják. Az ATM trezor elhelyezéséhez közeli helyen, az N. J. erdő területén állították le a járművet. Ismét az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű terheltek és negyedik társuk, G. N. gyalogosan indultak a műút irányába, amikor egy hivatásos vadász a vadászterület ellenőrzése okán feltartóztatni kísérelte meg őket. Ekkor valamennyien futásnak eredtek.

A hivatásos vadász a terheltek és negyedik társuk után futott, eközben az I. rendű terheltek elesett, ezért őt utolérte és elfogta. Az általa a helyszínre hívott körzeti megbízott rendőrnek átadta. Az időközben helyszínre érkező másik vadász és a haladéktalanul foganatosított rendőri intézkedés során az elrejtett BMW személygépkocsit a nyomozóhatóság feltalálta és lefoglalta.

Az ez idő alatt az erdőből sikeresen elmenekülő II. rendű, III. rendű terheltek és negyedik társuk, G. N. még aznap visszatértek az általuk elrejtett ATM készülékhez a magukkal vitt újabb szerszámokkal, flex-szel, aggregátorral, azt felfeszítették, és az abban talált 5.198.000 forint készpénzt magukhoz vették, majd azon megosztottak.

Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek egymással szándékegységben elkövetett bűncselekményükkel a K. B. Zrt. sértettnek összesen 5.198.000 forint kárt okoztak, amely nem térült meg.

Ezen túlmenően a bankfiók épületének és a bankjegykiadó automatának a megrongálásával 5.390.219 forint rongálási kárt is okoztak.

A vádlottak által okozott lopási és rongálási kár megtérítése iránt a K. B. Zrt. sértett képviselője 10.888.219 forint és kamatainak megtérítése iránt terjesztett elő polgári jogi igényt.

A Kúria a felülvizsgálati ügyekben folytatott következetes gyakorlatának megfelelően a tényállás részének tekintette a terhelteknek azt az egyező és a bíróság által is elfogadott előadását, miszerint a terheltek a gépkocsival a k.-i parkolóhelyről úgy távoztak, hogy azt az I. rendű terheltek vezette, majd a vezetést később engedte át a III. rendű terheltek részére.

A bíróság ügydöntő határozata ellen a III. rendű terheltek terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

Ennek indokai szerint a III. rendű terhelt a BMW típusú gépkocsi ellopásában tevékenyen nem vett részt, ezáltal sem tette, sem társtette nem volt a bűncselekménynek. A fürdőbe, ahol a sértett tartózkodott, kizárólag a II. rendű terhelt és G. N. ment be. A gépkocsi kulcsát tartalmazó öltözőszekrény dolog elleni erőszakkal történő felfeszítését is ők ketten követték el, az ezután megszerzett kulcs használatával az I. rendű terhelt vezette a járművet, amikor a parkolót elhagyták, a III. rendű terhelt később azért vette át a vezetést, mert P. I. nem rendelkezett vezetői engedéllyel. Ezért a III. rendű terhelt részéről történő tevékeny elkövetés hiánya okán a felelősségre vonása törvénytelen és megalapozatlan. Kizárólag az ATM eltulajdonítása miatti vádemelés és elítélés a helytálló azzal, hogy valójában csak bűnsegédje volt az ATM eltulajdonításának.

A III. rendű terhelt kifogásolta azt is, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során ténylegesen nem vette figyelembe a belső arányosság elvét, és a vele szemben kiszabott szankció mértéke mind az enyhítő körülményekre figyelemmel, mind a társaival szemben alkalmazott joghátrányhoz viszonyítva eltúlzott. Erre figyelemmel a terhelt egy lényegesen enyhébb és méltányosabb büntetés kiszabását kérte.

A Legfőbb Ügyészség a Bf.1153/2015/1. számú átiratában a Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak tartva a támadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

Elsősorban utalt arra, hogy a Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható. Csak az ítéletben megállapított tények alapján lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy az ügyben eljáró bíróságok a terhelt büntetőjogi felelősségét illetően helytálló következtetést vontak-e le.

Az ügyben eljáró bíróságok az irányadónak tekintendő tényállás alapján helytállóan következtettek a III. rendű terhelt büntetőjogi felelősségére, azonban a gépkocsi ellopását illetően az elkövetői minőség megjelölése téves. A jármű eltulajdonítása során a III. rendű terhelt ugyanis tényállási elemet nem valósított meg, azonban szándékegyesben a társaival segítette, erősítette azok cselekvőségét. Ebből következően a III. rendű terhelt nem társtette, hanem bűnsegédje volt a bűncselekménynek.

Az ügyészi álláspont szerint azonban figyelemmel arra, hogy az elkövetői alakzat téves megjelölése nem vezetett törvénysértő büntetés kiszabásához, a megtámadott határozatok megváltoztatására nincs lehetőség.

A büntetés mérlegeléssel megállapított mértéke – amennyiben az nem sérti a büntetőjog mérlegelést nem tűrő rendelkezését – felülvizsgálati eljárás keretében az enyhítő körülményekre, illetve

a belső arányosság elvére hivatkozással sem támadható, így a felülvizsgálati indítvány ebben a részben a törvényben kizárt.

Ezért a Legfőbb Ügyészség a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványát a Be. 424. § (1) bekezdésének első mondata alapján tanácsülésein bírálta el.

A felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

A Be. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható.

Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálati eljárásban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható.

Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének és a büntetés kiszabásának a vitatására sem. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség, a jogi minősítés megállapításának és a büntetés kiszabásának - helyessége is csupán az irányadó tényállás alapul vételével történhet.

Fentiek figyelembe vételével a Kúria megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok az irányadó tényállás alapján helytállóan következtettek a III. rendű terhelt büntetőjogi felelősségére: a III. rendű terhelt bár különböző elkövetői minőségben részt vett a terhére rótt valamennyi bűncselekmény elkövetésében, felmentésére tehát nincs alap.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontján alapuló felülvizsgálat során a Kúriának akkor van lehetősége a jogerős ítélet (téves minősítésben vagy más anyagi jogszabálysértésben megnyilvánuló) jogi hibájának, és emiatt a büntetés vagy intézkedés törvénysértő voltának az orvoslására, ha mindkét feltétel maradéktalanul teljesül. Nem vezethet tehát a jogerős ítélet megváltoztatásához, ha a minősítés körében történt, vagy más anyagi jogszabálysértés nem eredményezte törvénysértő büntetés vagy intézkedés kiszabását, mint ahogy a jogerős ítéletben kiszabott büntetés is csak akkor vizsgálható felül, ha annak neme és/vagy mértéke a téves minősítésre, vagy a

büntetőjog más szabályának megsértésére visszavezethetően tekinthető törvénysértőnek.

A kiszabott büntetés pedig akkor törvénysértő, ha annak neme vagy mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik, így a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret megsértésével kiszabott, avagy az irányadó büntetési tételkereten belüli ugyan, de az anyagi jogszabálysértés kiküszöbölése mellett tartamában eltúlzottan súlyos vagy eltúlzottan enyhe.

Mindezt összevetve, jelen esetben a Be. 423. § (4) bekezdése szerint, az előterjesztett felülvizsgálati indítvány alapján a Kúriának kizárólag a BMW gépkocsi ellopásával kapcsolatban azt kellett vizsgálnia, téves-e a jogerős ítéleti minősítés - azon belül a jármű eltulajdonítása során a III. rendű terhelt elkövetői alakzatának megállapítása -, és ha igen, a helyes elkövetői alakzat alapul vételével a jogerős ítéletben kiszabott 7 évi börtönbüntetés eltúlzottan súlyos büntetés-e.

A Btk. 12. §, illetőleg 13. § (3) bekezdése értelmében a bűncselekménynek az a személy tehát a tette, illetőleg társtettese, aki a törvényi tényállás szerinti elkövetési magatartást egészében vagy részben kifejti.

A Btk. 14. § (2) bekezdése szerint pedig bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt, mégpedig úgy, hogy maga nem vesz részt a törvényi tényállás megvalósításában.

A megállapított tényállás szerint a fürdő öltözőszekrényét a II. rendű terhelt feszítette fel, az így megszerzett indítókulccsal tulajdonították el a parkolóban hagyott BMW típusú gépkocsit. Az eltulajdonított járművel azonban az I. rendű terhelt vezetésével távoztak a parkolóból. Ezzel pedig a lopás törvényi tényállása - a gépkocsi eltulajdonítás céljából való elvétele - a II. rendű és III. rendű terheltek társtettesi magatartásával befejezetten megvalósult. A III. rendű terhelt a gépkocsi elvételében tehát tettesi magatartás kifejtésével nem vett részt, jelenlétével csupán - az előzetes megegyezésükre is figyelemmel - a tettesek szándékát erősítette, majd azzal, hogy később átvette a gépjárművezetői engedéllyel nem rendelkező I. rendű terhelttől a gépkocsi vezetését, utólagosan segítséget nyújtott a bűncselekményhez.

Fentiekre figyelemmel a III. rendű terhelt társtetteskénti elkövetői megjelölése téves, e terhelt nem társtettesként, hanem bűnsegédként követte el a cselekményt.

A Kúria - a korábban írtaknak megfelelően - ezt követően azt vizsgálta: a helyes elkövetői alakzat mellett - azaz annak

megállapításával, hogy a III. rendű terhelt a fenti cselekménynek bűnsegédje volt - a jogerős ítéletben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos-e.

Ezt azonban már nemlegesen válaszolta meg.

A Btk. 14. § (1) bekezdése értelmében a részesekre is a tettesekre megállapított büntetési tételt kell alkalmazni. Kétséggkívül az állandó bírói gyakorlat [az 56/2007. BK vélemény III/5) pontja] szerint a bűnsegédi elkövetői alakzat általában enyhítő körülmény; a Btk. 82. § (4) bekezdése pedig arra tekintettel még az ún. „kétszeres enyhítés” alkalmazását is lehetővé teszi.

Jelen esetben viszont a III. rendű terhelt - az ATM és a benne levő pénz elvételében részvétellel társtetteként elkövette a terhére rótt ugyancsak súlyos megítélésű [a Btk. 370. § (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő] lopás büntettét is a bank sérelmére. Emellett pedig az a körülmény, hogy a másik ilyen súlyú bűncselekmény tekintetében csupán bűnsegélyként volt értékelhető a magatartása, súlytalan, önmagában a kiszabott büntetés törvénysértő mértékének megállapítását nem alapozza meg. Továbbá az eljáró bíróságok jelentős nyomatékú súlyosító körülményt értékeltek a terhelt terhére, büntetett előéletét, a bűncselekmény felfüggesztett börtönbüntetés próbaideje alatti elkövetését.

Mindezek miatt az a körülmény, hogy az eljáró bíróságok a III. rendű terhelt egyik lopási cselekményében tévesen állapították meg az elkövetői minőségét nem eredményezte törvénysértő büntetés kiszabását.

A büntetés mérlegeléssel megállapított mértéke pedig önmagában felülvizsgálati eljárás keretében az enyhítő körülményekre, illetve a belső arányosság elvére hivatkozással sem támadható, így e részében a felülvizsgálat kizárt.

A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdésének b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány

elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2016. március 9.

*Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Tarjányi Márta s.k. előadó
bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
BÉ*